

(המשך מעמוד 31)

לבסוף לשובת רעב. לדבריו איימו החוקרים כי אם לא ידבר ישאר בכלא לזמן בלתי מוגבל. כן סיפר שהפשיטו אותו; שירקן עליו ושמשכו בשערותיו. לבסוף חתם על הודאה פתובה בעברית, למרות שאינו יודע כלל את השפה.

כאשר סיים השופט לקרוא את החלטתו, הרכין עלי את ראשו ואמר: „טוב, לפי חות, שאבא לא רואה אותי במצבני...“ אביו נפטר כמה ימים קודם לכן, כשעלי כבר היה עצור.

מישפט

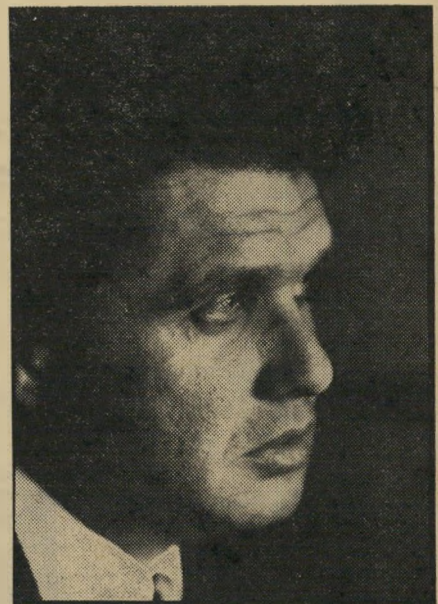
עווש כפול

החייל הדרוזי אנס

ונידון למאסר ממושך

ודנידווי לנצח

כשיצא חמוי סאברי (20) את התחנה המרכזית בירושלים ב-2 ביוני 1977, ועלה יחד עם שני חבריו ליחידה הדרוזית לאר טובוס לתל-אביב, לא שיער כי הנסיעה תסתיים לגביו מאחרי סורג וכריח. שלושה החיילים הדרוזים עלו לאוטובוס וחמוי, בחור נאה בעל פני נער ושחקן



פרקליט משגב

בלי חקירה נגדית

מטיבכו התיישב ליד נערה יפהפייה. שני חבריו תפסו את המושב שמאחוריהם.

גם שכנתו למושב של חמוי שרי לבקו (19), לא תיארה לעצמי כי תהיה זו נסיעה שונה מן הרגיל. שרי, אורי חית ארצות-הברית, הגיעה לישראל במסע גרת תוכנית לימודים מיוחדת לסטודנטים ישראליים מתנועת יהודה הצעיר, ביוני מת הסוכנות היהודית.

הצעירה, תושבת מילוקי, שהתה חמי שה חודשים בקיבוץ כפר-רופין, ולאחרי מכן נשלחה למושב חצבה ומשם לאוני ברסיטה העיברית בירושלים, והתגוררה בבית ריקליס שעל הר-הצופים. באותו יום נסעה לנמל התעופה לוד, לקבל את פני חברתה שצמדה להגיע מארצות-הברית. במשך הנסיעה שוחחו הדרוזי האמריקאית, היא בעיברית מנומגמת והוא בעיברית מגנומגמת משלו. החיילים שישבו מאחוריהם העידו, מאוחר יותר, בבית המישפט, כי הטיחה היתה לבבית עד כדי כך שחמוי אף כרך את זרועו סביב כתפה בלא שתתנגד. הם גם סיפרו כי כשירדה הצעירה מן האוטובוס ברמלה ירד אחריה חמוי, ששינה לשם כך את תוכניתו הרי מקוריות. אחד החיילים סיפר כי השניים ירדו מן האוטובוס יד-ב-יד.

35 כדורים. על מה שהתרחש לאחר מכן העידה שרי בדלתיים סגורות לפני בית-המישפט. היא סיפרה כי היא והנאשם עמדו במשך עשר דקות על הכיף רמלה לוד וניסו לעצור טרמפ, אך לשווא. השעה היתה שבע בערב, המטוס ובו חברתה, עמד לנחות בתוך זמן קצר.

היא הבחינה בשלטים שהכריזו כי המרי חק מן המקום שבו עמדו ועד לנמל-התעור כה הוא ארבעה קילומטרים בלבד והציעה

לחייל, כך סיפרה, ללכת לשם ברגל. הם פנו לשביל בקירבת כלא רמלה ושם, לדבר ריה, תקף אותה החייל, אף איים עליה ברובה גליל שהיה ברשותו, ואנס אותה. התביעה האמינה לצעירה, וביססה את אמונה על כך שהצעירה אמרה כי הנאשם איים שיירה בת 35 כדורים. התובעת הר צעירה, עדנה פלג, הסבירה: „היא אמרה במפורש שהוא יתקע בה 35 כדורים, וזהו בדיוק מיספר הכדורים שמכילה מחסנית של רובה גליל. מניין ידעה זאת הצעירה האמריקאית, אילמלא איים עליה הנאשם?“

כשסיימה את מסירת עדותה, שבמהלכה פרצה בככי קורע-לב, חזרה שרי לבקו לארצות-הברית, והמשך המשפט התנהל שלא בנוכחותה.

בשבע שעבר גזר בית-המישפט המחוזי בתל-אביב, שישב בהרכב השופטת חנה אבן-אור, ישראל גילעדי ויוסף חאג' יחיאה, על חמוי סאברי עווש מאסר בן ארבע וחצי שנים. אך קודם-לכן הביאו התביעה וההגנה אנשי-דת, כעדים, וכך הפך מישפט האונס מאבק בין-דתי.

נידווי לנצח. ראשונה נקרא אל דוכן העדים הרב יוסף וירניק, עד התביעה, שהתנדב לבוא לביית-המישפט מרצונו ול- הסביר את חומרת המעשה ואת המשמעות הנגובעת ממנו לגבי העלייה היהודית מאר- צות-הברית. הרב וירניק הסביר כי הנזק שייגרם לניסיונות הנעשים להעלות סטור דנטים יהודים ארצה יהיה עצום. הוא טען כי לא זו בלבד שלגאנסת נגרם נזק רב היא נטשה את כוונתה לעלות לישראל וחזרה מייד למולדתה, אלא שהדבר יפגע גם בתנועת יהודה הצעיר עצמה, כיוון שמעשה האונס ירתיע צעירות יהודיות אחרות מלעלות ארצה.

עורך-הדין חיים משגב, הסיגור שמונה לנאשם מטעם צה"ל, נמנע מלחקור את הרב וירניק חקירה נגדית. לעומת זאת שלף מאמתחתו עד משלו, את השייך אבר רוקאן לביב, מי ששימש במשך שמונה שנים כחבר-כנסת ומכהן כיום כשופט ב- בית-הדין הדרוזי. השייך לביב סיפר כי הוא מכיר את מישפחת הנאשם היטב, וכי זהו משפחה טובה ומכובדת.

אבי הנאשם, סאלס סאברי, נהג-מונית במיקצועו, ערק מיוחדות הצבא הסורי בתקופת הקמת המדינה. בסוריה השאיר אשה ושתי בנות ובישראל, בכפר עוט- פיה, הקים לו מישפחה חדשה. בנו הבכור משרת גם הוא בצה"ל ויש לו עוד בת צעירה. האב, כשני בניו, שירת בצה"ל ונחשב אדם הגון ומהימן.

השייך הכריז כי לא די בעווש שבית- המישפט יטיל על הנאשם, אלא שהצעיר ינודה עד עולם מהעדה הדרוזית, כמינהג העדה. הוא רמז כי לא רק הנאשם ייפגע אלא גם כל מישפחתו, והסביר כי יקשה על אחיו הבכור של הנאשם, שישב באר- לם במדי צה"ל, למצוא לו אשה. יש להז ניה, אמר, כי האחות הצעירה לא חונאה לעולם כיוון שאיש מבני העדה הדרוזית לא ירצה לבוא בקשרים עם מישפחתה עד עוטה קלון. השייך הסביר כי למיקרה הר אונס תברו כמה גורמים יחודי.

הוא הסביר כי חמוי סאברי הצעיר בא מהחברה הדרוזית הסגורה, ונזלע למצוקה כיוון שהחברה זו אינה מתירה מיפגש בין גברים ונשים לפני הנישואים. ואו, בגיל 18, התגייס לצה"ל ונפל לתוך ההבירה המתירנית הישראלית. כאשר פגש בבחור רה היפה, פירש את פתיחותו פירוש מוטעה.

אמא מתנכרת. אחרי שמעם בית- המישפט את העדות ואת חוות-הדעת, יצא להתיעצות. הנאשם, לבוש מדי צה"ל ישב על הספסל בין שני שוטרים. צלקת עמוקה חרצה את פניו מאוזנו עד שפתיו, ופניו היו חבולים. הוא לא הוציא הגה מפיו. סיגורו סיפר כי הוא גילה לו ש- חתך זה, הידוע בעגת בתי-הסוהר בשם „צלקת“, המאגיאקים נגרם למלשינים ול- משתפי-פועלה. את החתך ביצעו אסירים ערבים שאיתם ישב חמוי בכלא דמון. הם קראו לו בוגד בגלל היחזו דרוזי ובגלל שירותו בצה"ל.

אחרי התיעצות ממושכת התכנס בית- המישפט שוב, והנשיאה התורנית, חנה אבן-אור, קראה את גרסת-הדין. כשסיימה את דבריה קם הנאשם, לא העז להביט באביו ובאחיו שהשפילו את עיניהם, ויצא את האולם. עם תום המישפט אמר האב: „הבן שלי יישא כל החיים שלו בעווש של נידווי חברתי. אמא שלו לא באה לבקר אצלו. בשבילה הוא לא הבן שלה יותר.“



השודה ירימי

התעלפויות לפי הצורך

שבוסה, דויד כהן ומקס עמרה חיפושים נוספים, ונמצאו עוד 16 גרם הרואין ו-124 גרם חשיש שהוסתרו באדמה.

בסך-הכל הצליחו אנשי היחידה המר- כנית לתפוס באותו לילה 87 גרם הרואין ו-590 גרם חשיש.

איש היחידה המרכזית רס"ר רפאל בראונשטיין, שייצג את המישטרה, ביקש מבית-המישפט להאריך את מעצרו של האב והבן שבוסה אלדה עטייה, „זקן“, עמרה ואשתו, מיסושניק, ושולה ירימי ב-15 יום, ושל שאר הנאשמים בשיבועה ימים.

זעקות-ישבר. שולה ירימי סיפרה ל- בית-המישפט כי היא עובדת כמארכת בבאר ארמון, וכי נמישת ילדיה שנולדו מחוץ לנישואין — נמצאים אצל אמה בכרם התימנים. כשעבר במיזנון רס"ר בראונשטיין, הקימה קול זעקה מרה: „אני אורוק את הילדים שלי בלישכת הסעד! אני אהרוג את התינוק שבכטן שלי! ככה לא מתביישים? עוצרים בנאדם חף-מפשע?“ כשהתרחק הרס"ר בראונשטיין שטיין שאלה את פרקליטה, עורך-הדין צבי לידסקי המגן על שמונה מבין 19 החשודים: „נג, עשיתי טוב? אתה חושב שזה ישפיע?“

אך בכך עדיין לא הסתיימה ההצגה הר גדולה של שולה. ביום השישי האחרון הובאו מוחמד ועמאר שבוסה, „זקן“ ואל- דה עטייה לבית המישפט לשם הארכת מעצרו. שולה הגיעה לאולם המעצרים לקחה „זינוק“ מתחילת הפרוודור והגיעה לאולם בית-המישפט כשהיא ציצרת נשי- מה ומתעלפת-למחצה. אך ירד שולה ש- היה במקום העיר לה כי היא עושה את ההצגה במקום מלא-כחן וכי עליה לע- לות לקומה החמישית, לאולמו של השור פט חיים שטיינברג, לשם יובאו החשור דים ובהם יידדה „זקן“, אבי ילדיה.

היא עלתה לקומה החמישית, נכנסה לאולמו של השופט שטיינברג ומייד החלה בהצגות התעלפות. השופט שחשב אותה בטעות לערביה, הורה לה בערבית לצאת מהאולם. כשהוא מצווה על השוטרים להשקתה במים, היא הוצאה ונשכבה על הספסל בחוץ. אך את ה„פינאלה“ שמרה לרגע שבו החליט השופט להאריך בשנית את מעצרו של אבי ילדיה. צעקותיה ו- בכייה הקולניים העלו חיוכי מבוכה אפילו על פני ירדה כסוף-השיער.

סמים

קינה בהיכל

מעצרו של 19 חשודים

בסחר ובאחזקת הרואין

גרה הצגה גדולה

בבית-המישפט

להיכל הצדק בתל-אביב יש מקוננות משלו. המתמחות בככי קורע-לב, בהת- עלפויות ובמהלומות על החזה, השוטרים בבית-המישפט, השופטים ועורכי-הדין מכירים אותן, ומתייחסים אליהן בחביבות ובחיוך סלחני.

אחת מאותן מקוננות מיקצועיות היא שולה ירימי (30), אם לחמישה ילדים הר נמצאת עתה בחודש השישי להריונה, והיא ירדתו ואם ילדיו של דויד כהן, המכונה „זקן“.

איתו ועם 19 אנשים נוספים נעצרה שולה, לילה אחד, לפני כשלושה שב- עות, כחשודה בסחר ובאחזקת הרואין. ב-4 בינואר השנה קיבלו אנשי היחידה המרכזית מידע, כי בחניון שברחוב לויני- סקי פינת שדרות הר-ציון בתל-אביב, הר שייך לעירייה, מתנהלת תחנה למימכר סמים מסוכנים.

87 גרם הרואין. גילוי זה של אנשי היחידה המרכזית הביא למעצרו של כל 19 החשודים. לפנות-בוקר נערך חיפוש בביתו של דויד כהן („זקן“), שם היו אותה שעה מקס עמרה ואברהם מסושניק המכו- נה „אבי“, מתחת למזרון נמצאו גרם אחד של הרואין, גרגרי הרואין ועטיפות-נייר ריקות לאריות הסם המסוכן. כן נמצאו סכין קפיצי 6.600 ל"ל במזמנים. בחי- פוש בביתו של מקס עמרה, שבשכנות, נמצאו שישה כדורים שנחשדו כסמים וכסף מומן בסך 5.178 ל"ל. המישטרה עצרה את אשתו של עמרה, יפה, וכן את ירדתו של „זקן“, שולה ירימי שגם היא נמצאה שם.

בעת החיפוש הגיעו לדירה, ברווחים של כמה דקות, גוהג'ה סעיד, יצחק עמיאל, זכריה שרפא, חמים עלאבין, שימעון ומשה אלימלך, יוסף זייד, עומר ברנסי, עמאר שבוסה, דויד אלפסי ומסרי קמי- ליה.

כולם נעצרו ברחמקום. אחרי שנלקחו לבית-המעצר נערכו בבתיהם של עמאר